

Forfatter: Grundtvig, N. F. S.

Titel: Udrag fra Danmarks Krønike af Saxo Grammaticus. Første Deel

Citation: Grundtvig, N. F. S.: "Grundtvigs værker", i Grundtvig, N. F. S.: *Grundtvigs værker*, Faculty of Arts, Aarhus University, s. 142. Onlineudgave fra Grundtvigs Værker: https://tekster.kb.dk/text/gv-1818_335A_1-txt-shoot-idm5766.pdf (tilgået 10. juli 2024)

Anvendt udgave: Grundtvigs værker

Ophavsret: Materialet er dedikeret til public domain. Du kan kopiere, ændre, distribuere og fremføre værket, også til kommercielle formål, uden at bede om tilladelse. Husk dog altid at kreditere ophavsmanden.

[Læs CC0-erklæringen](#)

Paa samme Tid var det, at Kong Helge i Helgeland skikkede Bud paa Bud til Cuso: Høvding i Finmarken og Bjarmeland, for at beile til Thora, hans Daatter, og her passer det sig, at hvad man savner, det skal man lede om, thi Sagen var den, at Helge kunde ikke, som andre Unger-Svende den Tid ellers pleiede, beile selv med levende Røst. Han havde nemlig saadant et Meen paa Mælet, at han af Undseelse vovede knap at lukke Munden op hjemme, end sige ude, og det er da ganske sædvanligt, at man, for Spotten som gierne følger med, vil nødig være sin Skade bekiendt, og gjør sig derfor, til Forgiæves, meest Uleilighed med at dølge den Lyde, der røber sig selv. Cuso gjorde imidlertid kun Nar ad hans Frierie paa anden Haand, og sagde, at hvem der ikke kunde staae paa sine egne Been, og trængde til Rygstyd, skulde aldrig gifte sig, men da Helge fik den Hilsen, søgde han Hother paa Haand, som han vidste havde en sleben Tunge, og bad ham endelig hjælpe sig, hvorimod han lovede, med største Lyst at gjøre igien for ham Alt, hvad han vilde forlange. Hother kunde ikke modstaae Ungersvendens idelige og ydmyge Bønner, og seilede derfor til Norge med en veludrustet Flaade, i 143den Hensigt, at bruge Magten, om Munden ikke forslog, men med sine sukkersøde Ord bragde han det dog saavidt hos Faderen, for Helge, at han sagde, det skulde komme an paa Thora selv, thi med sin faderlige Myndighed vilde han ikke tvinge hende. Nu blev hun da hentet og tilspurgt, om hun havde Lyst til Beileren, og da hun sagde: ja, blev hun fæstet til Helge. Heraf seer man da, at der skal en god Mund til døde Øren, og at man kan helbrede Folk, som har Skade paa Hørelsen, med et godt Øre-Figen af en flydende Tunge.